Пам'ятайте про Україну!

СВОБОДА SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК — UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація: "Svoboda", 30 Montgomery St Jersey City, N.J. 07302
Телефони: (201) 434-0237, (201) 434-0807
з Ню Йорку: (212) 227-4125
УНСоюз: (201) 451-2200
з Ню Йорку: (212) 227-5250

РІК LXXXIX. Ч. 200. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК. ЧЕТВЕР, 21-го ЖОВТНЯ 1982 ЦЕНТІВ 25 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK. THURSDAY, OCTOBER 21, 1982 No. 200. VOL. LXXXIX.

СВЯТКУВАННЯ 40-РІЧЧЯ УПА ПРОДОВЖУЮТЬСЯ В НЮ ЙОРКУ

Під час зустрічі в Головній Канцелярії УНСоюзу: (сидять, зліва): У. Дячук, ред. В. Качмар, д-р І. Флис, ред. О. Кузьмович; (стоять, зліва): І.Дмитрик, М. Галів, д-р М. Прокоп, В. Сохан.

Джерзи Сіті, Н.Дж. (О. К.). — В понеділок, 18-го жовтня ц.р., відвідали Головну Канцелярію УНСоюзу та редакцію „Свободи" члени Громадського комітету для відзначення 40-річчя УПА в Ню Йорку в особах голови того Комітету, ред. Василя Качмара та членів д-ра Мирослава Прокопа, Миколи Галева та Івана Дмитрика. В імені Комітету ред. В. Качмар подякував Головному Урядові за прихильність і поміщення окремої сторінки із унікальними знімками та документами із часів боротьби УПА. Та сторінка появилася у 196 числі „Свободи" з датою 14-го жовтня ц.р., саме напередодні відкриття виставки з матеріялами про боротьбу УПА.

Д-р М.Прокоп поінформував присутніх головних урядовців УНС- предсідника д-ра Івана Флиса, секретаря Володимира Сохана і касира Уляну Дячук про відкриття цієї виставки в Ню Йорку, яке відбулося в неділю, 17-го жовтня, у приміщеннях Українського Спортового Клюбу при 122 Другій авеню. Вже першого дня відкриття виставка мала несподіваний успіх великим числом присутніх та зацікавленням, яке вона викликала серед української громади Ню Йорку. Зокрема велике зацікавлення викликали вперше показані оригінали різних документів з

(Продовження на стор. 4)

Українці взяли участь в Міжнародному конґресі

Дітройт, Миш.—Міжнародна астронавтична федерація із постійним осідком в Парижі, відбула свій 33-ій світовий конґрес в днях від 27-го вересня до 2-го жовтня ц.р. в конференційній палаті у Порт Майльо на передмісті Парижу. Предсідником сесії на тему сателітної технології та сателітної комунікації був інж. Роман Запутович, директор відділу плянування сателітної комунікації у фірмі Вестерн Юнійон.

Між делеґатами різних світових споріднених організацій був представник Американського інституту астронавтики і аеронавтики її теперішній президент д-р інж. Михайло Яримович, віцепрезидент відділу інженерії при відділі бюр корпорації, у фірмі Роквел-Інтернешенел в Ель Сеґундо, Каліфорнія.

Учасників та організаційний комітет конґресу офіційно вітали та приймали міністри французького уряду, посадник Парижу та американський амбасадор. На закінчення конґресу відбувся величавий бенкет у Версайському замку, в залі „Галерія битв", яку французький уряд вживає тільки для важних державних імпрез.

Слідуючий конґрес цієї федерації відбудеться в Будапешті, Мадярщина, в цей самий час у 1983 році.

Ню Йорк приготовляється до відзначення Листопадових роковин

Ню Йорк, Н.Й. — Комітет Об'єднаних Американсько-Українських Організацій приготовляється до відзначення роковин Листопадового зриву, яке відбудеться у неділю, 31-го жовтня ц.р., о год. 2:30 по полудні в залі школи Вашінґтон Ірвінґ Гай Скул при Ірвінґ плейс, між 16-ою і 17-ою вулицями.

Промову під час Академії виголосить молодий український діяч мґр. Осип Рожка, який недавно взяв активну участь як секретар в Конференції Молоді на форумі Світового Конґресу Вільних Українців (СКВУ) в Торонто, Канада.

В мистецькій частині виступлять мішаний хор „Думка" під батутою диригента Семена Комірного та концертовий ансамбль Школи Кобзарського Мистецтва, мистецький керівник Юліян Китастий.

Того дня будуть відправлені Служби Божі в честь українського народу в українських церквах Ню Йорку о год. 12-ій вполудне.

Квитки вступу на повищу імпрезу можна набути в крамницях „Арка", „ЕКО" та при касі.

Влаштовують конференцію в честь В. Липинського

Філядельфія, Па. (СЕДІ). — Для відзначення 100-річчя з дня народження Вячеслава К. Липинського, визначного історика, мислителя й державного мужа, Східньоевропейський Інститут ім. В.К.Липинського при активній співучасті Українського Інституту при Гарвардському Університеті влаштовують у неділю 24-го жовтня о год. 4-ій по полудні в приміщеннях Інституту, 469 Флямінґо вул., Філядельфія, Па., наукову конференцію. У програмі доповіді проф. д-ра Омеляна Пріцака на тему „Місце В. Липинського в українській інтелектуальній історії" і д-ра Лева Біласа з Гамбурзького університету на тему „Шлях В. Липинського до консерватизму".

Інститут бажає причинитися до популяризації праць В.Липинського, влаштовуючи наукові конференції та видаючи твори цього історика. Досі появилося три томи із запланованих 25-ох.

ПОЗИЧИЛИ ГРОШІ НА ВИПЛАТУ ПЕНСІЙ

Вашінґтон. — З Департаменту скарбу повідомили, що пенсійний фонд соціяльного забезпечення мусить затягнути позичку в сумі від одного до двох більйонів долярів для виплачення пенсій 34 мільйонам старших американських громадян за листопад ц.р.

Цю суму позичають з таких департаментів Уряду, як програма Медікер чи фонд допомоги для тих, що через хворобу чи фізичне ушкодження не можуть хвилево працювати.

Цей крок Конґрес ЗСА одобрив ще в грудні минулого року, коли фонд соціяльного забезпечення виплачував більше, як було зібрано з податків на зарплатні.

Бюджетові спеціялісти заповідають, що такі позички можуть повторитися за кілька місяців на протязі 1983 року. Вони твердять, що збільшення робітничих кадрів і підвищення податків забезпечить фонди соціяльного забезпечення до кінця цього століття.

Після відкинення минулого року проєкту зміни соціяльного забезпечення, пропонованого адміністрацією президента Роналда Реґена, Конґрес створив спеціяльну комісію для всебічної реформи пенсій соціяльного забезпечення, яка складається з членів обох політичних партій. Дуже часто партійні торги і непорозуміння між членами комісії витворюють враження, що ціла система соціяльного забезпечення валиться і що 34 мільйони старших віком громадян будуть буквально позбавлені того основного фінансового забезпечення, яким є пенсії соціяльного забепечення, й на яке вони вплачували податки коли були в працюючому віці.

Спеціялісти далі запевняють, що немає найменшої підстави думати, що соціяльне забезпечення „валиться", і що мільйони старших американців будуть позбавлені основних життьових середників. Фонди існують, тільки є проблема як ці фонди перевести на конто соціяльного забепечення без порушення інших фондів державної скарбниці.

Ці і інші питання є предметом студій спеціяльної 15-членної комісії для реформи соціяльного забезпечення під головуванням Аллена Ґрінспана, яка має подати остаточний звіт перед 31-им грудня 1982 року.

МОЛОДА ЖІНКА ВИДУЖАЛА В ЛЮРДІ

Люрд, Франція. — Міжнародний медичний комітет Люрду ствердив, що видужання 18-річної сицилійської жінки Делізії Сіроллі не піддається ніяким медичним поясненням. Римо-католицька люрдська фундація повідомила, що Д.Сіроллі вилікувалась після її паломництва до печери св. Бернадетти у Люрді, після того, як лікарі рекомендували ампутацію її правої ноги.

Міжнародний медичний комітет, в який входить 16 лікарів із різних країн, досліпили цей випадок чудотворного одужання на прохання Римо-Католицької Церкви, і постановили, що Католицька Церква може офіційно проголосити це одуження — черговим чудом. Процедура такого проголошення триває, звичайно, роки. У XX столітті Церква, відкинувши кілька тисяч подань, проголосила 64 видужання чудами, як наслідок чудодійної сили святого місця св.Бернадетти.

Делізії Сіроллі було 11 років, коли лікарі в Катанії, Сицилія, поблизу її села Падерно, встановили діяґнозу злоякісного тумора (раковини) в широкій кістці ноги, між коліном і кісточкою. Рак розповсюдився, не дивлячись на рентґенову терапію, і, нарешті, лікарі прийшли до заключення, що виглядів на видужання у дівчини немає і доведеться ампутувати її праву ногу. Матір Делізії натомість почала з нею паломництво до святого місця св. Бернадетти в печері французьких Піренейських гір, поблизу Люрду, де в 1858 році 14-річній Бернадетті мала з'явитися Діва Марія. В серпні 1976 року Делізія вперше скупалася у воді в Люрді і піднесла свою молитву до Пресвятої Богородиці. На Різдво того ж року дівчина відчула поліпшення і, як розповідає її матір, їй стало легше ходити. Тепер Д. Сіроллі працює медичною сестрою в Сицилії і не має жадних познак пістряка.

ЗСА випробовуватимуть ракети в Канаді

Вашінґтон. — Представники Департаменту оборони заявили, що угода між З'єднаними Стейтами і Канадою про використання полігону на канадській території для випробувань бомбардувань кружляючими ракетами з літаків типу Б-52 близька до завершення. Ці самі офіційні особи сказали, що угода, яка є частиною більшого договору про випробування американської зброї на канадській території, буде скоро підписана і дасть можливість американським повітряним силам розпочати випробування ще цієї зими.

Ці офіційні особи також пояснили, що бомбардувальники типу Б-52 стартуватимуть з військової повітряної база Ґриффитс біля міста Ровм у північній частині стейту Ню Йорк з кружляючими ракетами без боєголовок і вистрілювати їх по цілях канадського полігону для військової авіяції. Полігон цей знаходиться коло озер Колд і Примровз на стику провінцій Саскачеван і Альберта.

Переговори про цю угоду велися понад рік в атмосфері, яка не викликала б політичної опозиції в Канаді.

Кружляючі ракети є 20 футів довгі, з малими крилами розмахом біля 12 футів, порухуються малими турбомоторами і надають їм швидкости приблизно 500 миль на годину. Їх можна вистрілювати на віддалі 1,500 миль від цілі. Ці ракети можна вистрілювати у повітрі, на морі з підводних човнів або надводних кораблів; вони самокеруючі та йдуть на бажану ціль при допомозі електронної системи, яка відчуває рельєф місцевости і співвідносить його з даними географічної карти, які запрограмовані в системі.

ПОЛ ЛЕКСОЛТ, СЕНАТОР З НЕВАДИ, БЛИЗЬКИЙ приятель президента Реґена, виходить на політичну арену, як найбільш правдоподібний наслідник резиґнуючого голови Крайового комітету Республіканської партії Ричарда Ричардса.

КОЛИШНІЙ ПРЕЗИДЕНТ ДЖІММІ КАРТЕР звернувся з проханням до Уряду вдекорувати його канцелярію в Атланті, Джорджія, настельними лямпами-кандалірами і орієнтальними килимами на приблизну суму — 12,000 долярів. Уряд президента Роналда Реґена відкинув його прохання.

ПАМ'ЯТАЙМО ПРО НАШЕ ЗАВТРА!

ЗАКЛИК ГОЛОВНОГО ЕКЗЕКУТИВНОГО КОМІТЕТУ УНС ДО ЧЛЕНІВ І ГРОМАДИ

Думка і дбання про краще, щасливіше і певніше майбутнє, оте прислівне „ЗАВТРА", є суттю життя і труду кожної людини і кожної людської спільноти, очевидно мудрої і відповідальної людини та зрілої спільноти. Але ніхто не знає, що його очікує завтра і тому кожна мудра і дбайлива людина завжди приготовляється сьогодні на „всякий випадок", що може трапитися завтра. Найбільше бо нещасть і трагедій трапляється в житті тому, що люди сьогодні не думають і не дбають про те ніколи з певністю невідоме завтра. Прислівне зокрема для наших людей: „Як би знаття!" після кожного нещастя вже нікому і в нічому не допомагає.

На свідомості багатьох трагедій із цього запізного „як би знаття" базується ціла унікальна американська і канадська забезпеченева система і з цієї свідомости зродився та на ній базує свою благородну діяльність наш Укарїнський Народний Союз!

Мавши все це на увазі та виключно з думкою про добро, про те, „завтра" своїх членів, а з ними і всієї громади, Головний Екекутивний Комітет Українського Народного Союзу, виконуючи загальну в цьому відношенні рекомендацію Головного Уряду і Конвенцій, вирішив проголосити обмежену часом унікальну нагороду для своїх членів **збільшити вдвоє суму свого забезпечення без лікарських оглядин!** Подробиці цієї унікальної нагоди для членів УНС подані в повторюваних у „Свободі" і англомовному „Українському Тижневику" проголошеннях. Вони, ці подробиці, зводяться до того, що кожний член УНСоюзу у віці до 65-го року життя може збільшити вдвоє суму свого забезпечення на ціле життя без лікарських оглядин і тільки у випадку ствердження якоїсь поважнішої недуги УНСоюз може зажадати доповнення аплікації вислідом лікарських оглядин.

Очевидно, що УНС дає цю виїмкову нагоду для своїх членів не без деякого фінансового риску. Але він може собі на це дозволити і на це погодився актуарій завдяки тому, що УНС своєю дбайливою господаркою потрапив закумулювати відповідну фінансову резерву, власне з думкою про добро членів та з бажання служити їм.

Ця виїмкова нагода для членів УНС на збільшення вдвоє суми свого забезечення на життя в УНСоюзі триватиме тільки до кінця цього 1982 року. Тому гарячо закликаємо всіх членів УНСозу, щоб вони у власному найкращому інтересі та з думкою про краще і певніше завтра для них самих та для їхніх родин у першу чергу самі з цієї виїмкової нагоди скористали, як також поінформували про неї та заохотили скористати з неї своїх близьких і знайомих, за що вони раніше чи пізніше напевно будуть вам вдячні. У справі цього забезпечення до вас повинен би зголоситиь секретар вашого Відділу, але ви також самі можете звернутись у цій справі до свого секретаря, чи прямо до Головної Канцелярії.

УНСоюз цією виїмковою нагодою для своїх членів дає рівночасно ще один доказ тієї ніким не перевершеної активної служби своїм членам. Це повинно бути також додатковою заохотою для всіх, хто ще не є членом цього — як його часто називається — Союзу ідей, праці та інтересів, щоб вони самі вписалися в члени та придбали грамоту УНСооюзу, цю справжню українську національну метрику, для своїх малолітніх дітей і внуків.

Тільки думкою та дбанням сьогодні можемо забезпечити собі та своїм рідним, а з тим і нашій громаді і нашому народові, краще і певніше майбутнє!

Джерзі Сиі, Н.Дж., жовтень, 1982 року.

Головний Екзекутивний Комітет УНС

Відзначили союзову діячку

Посадник міста Сейнт Луїз Вінсент Шеміл передає секретарці 373-го Відділу Ярославі Віллямс проклямацію з похвалою таких братських організацій як УНСоюз. Зліва від посадника — секретар Братського Конґресу Міссурі Дюейн Даніелс.

СПРАВА ДОСЛІДЖЕННЯ І РОЗШУКІВ ВИННОГО чи винних в смерті сімох осіб в Чикаґо від злочинцями затруєного ціянкалієм болевгамовуючого ліку Тайленол значно поступила вперед. Згідно зі заявою іллинойського головного прокуратора Тайрона Фанера, що координує дослідження цього злочину, головними запідозреними в цій справі є Теодор Елмер Вілсон, відомий теж як Джеймс Луїс, і його дружина Ленн. До цих пір їх розшукували лише за спробу дістати від фірми Джансон і Джансон, головних продуцентів Тайленолу, 1 мільйон долярів і загрозу в противному випадку дальше затруєння тайленолових капсульок, бо не було речових доказів їхнього пов'язання зі злочином у Чикаґо. Тепер, як повідомив головний прокуратор, видано наказ про арешт цієї пари, які запідозрені в багатьох обманах і „можуть бути відповідальними за смерти від Тайленолу". Телевізійна камера в крамниці Волґрін біля Чикаґо схопила першу жертву затруєного ліку, Полу Принц, як вона купувала капсульки. На екрані теж показано особу, подібну виглядом до Вілсона.

ҐЕМАЄЛЬ ВІДБУВ ЗУСТРІЧ З ПРЕЗИДЕНТОМ

Вашінґтон. — Представники Державного департаменту заявили, що у вівторок, 19-го жовтня, президент Ливану Амін Ґемаєль попросив президента Роналда Реґена розглянути можливість збільшення міжнародних сил для закріплення миру в Ливані, щоб допомогти швидкому виводові ізраїльських, сирійських і палестинських військ. Ці міжнародні сили треба поширити як у кількості, так і в правах, — заявив Ґемаєль.

Президент погодився „серйозно розглянути" це прохання, що може привести до збільшення кількости американських морських піхотинців і доповнення американських, французьких та італійських військ. Загальне число цих військ є 3,400.

Двогодинна зустріч у Білому Домі та пізніші розмови, включаючи високих дорадників, проходили добре, але при кінці дня серед американських офіційних осіб не було оптимізму, що ливанські проблеми можна буде швидко полагодити. Речник Державного департаменту повідомив репортерів, що залишається багато важливих проблем, які треба полагодити, щоб покінчити з ізраїльською, сирійською та палестинською присутністю в Ливані. Цей речник також заявив, що, враховуючи не тільки розмови з президентом Ґемаєлем, але також розмови минулого тижня з міністром закордонних справ Ізраїля Іцаком Шаміром, а також розмови в Дамаску з сирійськими представниками, — „це будуть дуже важкі і складні переговори".

Наприкінці дня офіційні представники заявили: „Ізраїль хоче підписати „мирну угоду" з Ливаном, як перший крок до мирного договору і як передумову виводу його військ з усього Ливану. Президент Ґемаєль із свого боку заявив, що він „буде мати серйозні проблеми", якщо підпише „угоду про безпеку" з Ізраїлем тому, що це викличе нові проблеми для нього у відношеннях з іншими арабськими країнами. Він розраховує на більйони долярів з арабських країн для відбудови Ливану.

У світі

ІЗРАЇЛЬСЬКИЙ ПАРЛЯМЕНТ СХВАЛИВ, ХОЧ І В обмеженому виді, проєкт уряду щодо палестинської автономії на західньому березі ріки Йордан і району Ґази разом з явним намаганням не послаблювати контролі над цими територіями. За проєктом голосували 56 депутатів, проти — 50. Тим самим уряд Менахема Беґіна отримав вотум довір'я.

НОВА КОНСТИТУЦІЯ ТУРЕЧЧИНИ, ЯКА БУЛА остаточно прийнята військовими керівниками, забезпечить їм ще сім років влади, якщо вона буде схвалена на референдумі 7-го листопада цього року.

ВІЙСЬКОВА СПІВПРАЦЯ ПАРИЖ—БОНН продовжується. Французькі офіційні особи заявили, що переговори, які тепер відбуваються, можуть привести до вироблення нової тактики, спільного виробництва зброї і, можливо, до деякого зменшення французьких військ, розміщених у Західній Німеччині.

ЗГІДНО З РАПОРТОМ ОБ'ЄДНАНИХ НАЦІЙ, найвищі кошти прожиття для дипломатів існують в Венесуелі, Заїрі й Японії. Найбільш „коштовне" місто — це Каракас, в якому треба витратити 140 дол., щоб придбати речі, які, скажім, у Ню Йорку коштували б лише 100 долярів. Поміж містами з найменшим коштом прожиття вказано Рим, Монтреаль, Будапешт і „найдешевше" — Варшава.

ПАПА ІВАН ПАВЛО II ВИДАВ ІНСТРУКЦІЮ всім священикам у Римі носити тільки священичий одяг. Таке розпорядження Папи вважають познакою консерватизму, спрямованого проти досить ліберальних інтерпретацій та вчень II Ватиканського Собору.

АРАБСЬКІ ДИПЛОМАТИ НАМАГАЮТЬСЯ переконати Лівію відмовитися від своєї вимоги виключити Ізраїль з Генеральної Асамблеї ОН. Лівійський делеґат Алі А.Трейке сказав, що „інші країни закликають нас" і що „ми вивчаємо їхні думки". Він натякнув, що його уряд може відложити на рік свою категоричну пропозицію в заміну якоїсь іншої, можливо, лагіднішої резолюції, яка однаково заперечувала б місце Ізраїля в ОН.

КАНАДСЬКІ ВЧЕНІ ТА ГРОМАДСЬКІСТЬ КАНАДИ стривожені забрудненням середовища, а особливо забрудненням канадських озер та річок. Під час двох днів зустрічей канадських учених з американськими кореспондентами канадські вчені та офіційні особи обговорювали тривожні дані вчених Шілі Геч і Томаса Бриджеса. Які страшні спустошення природи робить, наприклад, забруднення середовища показує той факт, що навіть в далеких від міст озерах і річках немає зовсім риб і жаб.

НАПРИКІНЦІ СЕРПНЯ, В СТОЛИЦІ МАДЯРЩИНИ Будапешті під пам'ятником Йозефа Бема зібралося біля 100 осіб, критиків режиму Яноша Кадара, які протестували проти злочинів військової хунти у Польщі. Йозеф Блем був польським генералом, який приймав участь в угорському повстанні проти Австрії в 1848 році. Саме на площі Бема почалося угорське повстання проти комуністичного режиму в 1956 році.

КУБА ПОГОДИЛАСЯ ЗВІЛЬНИТИ З УВ'ЯЗНЕННЯ поета-дисидента Арманда Вальядареса після того, як президент Франції Франсуа Міттеран звернувся у цій справі до кубинського уряду. Поет Вальядарес був колись студентським лідером і другом Фіделя Кастро. Його ув'язнили на 30 років після того, як він порвав свої зв'язки з комуністами, не погоджуючись на співпрацю з Москвою. Друзі Вальядареса говорять, що він, перебуваючи в тюрмі, дуже підірвав своє здоров'я.

ПРЕДСТАВНИК ФРАНЦУЗЬКОГО ПОСОЛЬСТВА в Ню Делі, Індія, заявив, що Франція продовжуватиме постачати Індії уран для атомової електростанції, яку будують американці недалеко Бомбею. Представник індійського урядк із сового боку сказав, що Індія купить 40 військових літаків типу Міраж-2000, які озброєні ракетами „Еґзосет".

ГЕН. ВОЙЦЄЗ ЯРУЗЕЛЬСКІ ЗАКІНЧИВ СВІЙ перший рік на пості керівника Комуністичної партії Польщі. Не зважаючи на те, що Ярузельскі потім перебрав ще пост голови військової хунти і запровадив військовий стан в країні, заборонивши вільну профспілку „Солідарність", країна далі переживає гостру економічну і політичну кризу.

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

FOUNDED 1893

Svoboda USPS (30-420 ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays, and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302.

Subscription: 1 year — $40.00, 6 months — $22.00, 3 months — $12.00. UNA members 65¢ a month. Change of address — $1.00. Make chek or money orders payable to "Svoboda".

Postmaster: Send address changes to:

"Svoboda" • P.O. Box 346 • Jersey City, N.J. 07303

Second Class Postage paid at Jersey City, N.J.

Статті і дописи підписані авторами, не мусять відповідати поглядам Редакції. Редакція застерігає собі право в потребі виправляти і скорочувати надіслані матеріяли. Незамовлені матеріяли повертається тільки тоді, коли автор собі це виразно застеріг, долучивши заадресовану коверту з відповідною поштовою оплатою. — За зміст оголошень Редакція не відповідає.

Передплата на рік $40.00, на півроку — $22.00, на 3 місяці — $12.00. Для членів УНСоюзу 65¢ місячно. За кожну зміну адреси — $1.00. Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda".

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Оптимізм Президента

Промова президента Роналда Реґена, виголошена почерез мережу телевізійних станцій 13-го жовтня ц. р., була сповнена оптимізму, щодо шляху, яким крокує американська економіка. Він рішучо твердить, що інфляція зменшилася і що інвестиції в продуктивний сектор зростають, покликаючись при цьому на такого авторитетного свідка, як біржа, де обороти вернулися до стану з-перед інфляційної епохи і є масові покупці акцій, що їх вони ще недавно легковажили. Президент Реґен не сказав у тій своїй промові щось нового, щось іншого, аніж говорив уже кількакратно у своїх виступах в різних стейтах Америки, промовляючи у користь республіканських кандидатів до Конґресу — адже вибори з початком листопада ц. р. мають дати цілу нову Палату Репрезентантів і змінити частину сенаторів та губернаторів.

Однак опозиційна Демократична партія не тільки не поділяє оптимізму Президента, але закидає йому, що він наслідує колишнього президента Гувера, який, мовляв, теж був оптимістом, проте вибухла велика депресія, яка стала нещастям народу. Опозиція має поважний арґумент у факті існування найбільшого безробіття від часу власне тієї депресії з 1930-их років: воно переступило 10 відсотків населення, себто охопило кругло 11 до 12 мільйонів людей, обох статей і різного віку, які щотижнево зголошуються за допомогою безробітним. До них належить і син Роналда Реґена, професійний танечник, що його балетна компанія, втративши допомогу, звільнила тимчасово всіх своїх членів. Демократична опозиція має підтримку від робітничих спілок, від чорної частини населення і від усього ліберального світу, наставленого вороже до політики скорочування бюджету коштом прерізних позицій за вийнятком видаткування на оборонні цілі. Тому й усі прокомуністичні й просовєтські елементи, які орудують гаслом „масло, а не гармати", створюють разом із Демократичною партією могутній бльок, який ставить під поважний сумнів, чи пощастить Республіканській партії зберегти свій стан посідання в обох палатах Конґресу і в стейтах на постах губернаторів.

Але і Президент має дуже поважний атут проти своїх демократичних опонентів, а саме, факт, що Палата Репрезентантів із своєю демократичною більшістю відкинула проєкт Президента, щоб схвалити новий Додаток до Конституції, який забороняв би на майбутнє будь-котрому Президентові Америки зголошувати до Конґресу дефіцитовий державний бюджет. Це становище демократів є справді доказом, що Демократичній партії є миліший „велфер стейт" без уваги на дефіцит бюджету, аніж здорова господарка, що вимагає збалянсованого бюджету.

Маючи на увазі настрої широких кіл американського суспільства, Реґен таки пішов на деякі поступки. Він вніс законопроєкт на признання поважних сум на вишкіл безробітних, щоб уможливити їм дістати працю, і він проголосив кампанію проти другої побіч господарської кризи найбільшої болячки Америки: проти злочинства, яке перетворило вулиці великих міст в Америці у джунґлю, в якій мешканці непевні ні дня ні години.

Кожний публічний виступ Роналда Реґена, кожна його пресова конференція і кожна його поява на телевізійних екранах підтримує його персональний авторитет і персональну популярність. Техніка тих його виступів придбана довголітнім досвідом фільмового актора і телевізійного коментатора, просто імпонує слухачам і глядачам. Але великий знак запиту висить над висл͏ідом листопадових виборів. Реґен закликає до терпеливости, до витримання при його політиці, яка правильна. Опозиція закликає до зміни тієї політики і запевняє, що політика Реґена веде до катастрофи. У тій опозиційній пропаґанді — багато демагогії, яка може впливати на голосування химерних американських виборців. Було б нещастям, якщо б східньоамериканський ліберальний табір вийшов з листопадових виборів сильнішим, бо тут ідеться не тільки про економіку, не тільки про число безробітних, але й про ввесь підхід також до закордонного світу, про підхід до Совєтського Союзу. Тому всі комуністи у широкому світі поборюють режим Реґена і сприяють внутрішній американській опозиції — проти Реґена. А Реґен має слушність, що це не він створив в Америці економічну кризу, тільки одідичив її і він має слушність, що його попередники допустили до зросту совєтської імперської потуги. І він має слушність, що таких лих, які постали на протязі десятків років, годі направити за рік-два-три. Листопадові вибори рішать, чи в Америці є більше таких оптимістів, як Реґен, чи таких, які податливі на гасла демагогії.

ЯКЩО СЕНАТОР ДЖАН ҐЛЕН КАНДИДУВАТИМЕ на президента від Демократичної партії в 1984 році, колишній віцепрезидент Волтер Мондейл не матиме шансів виграти: він втратить своїх прихильників з поміркованого і правого крила партії, а ліве крило ймовірно, підтримуватиме сенатора Едварда Кеннеді.

ЗСА ПРИПИНИЛИ ВПЛАТУ СВОЇХ ВНЕСКІВ В Міжнародну аґенцію атомової енергії при Об'єднаних Націях, в наслідок намагань деяких країн-членів добитися виключення Ізраїля з ОН. Без вплат ЗСА ця агенція матиме на 8,5 мільйона долярів менше до кінця біжучого року.

Олександер Домбровський

ДО ПИТАННЯ 1000-ЛІТТЯ ХРИСТИЯНСТВА РУСІ—УКРАЇНИ

I

Чим більше наближаємося до 1988 року, тим актуальнішим стає питання гідного відзначення згаданого тисячорічного ювілею народом, що являється історично-правним переємцем духових і матеріяльних вартостей Київської Русі та наслідником-продовжувачем суспільства тієї Київської Русі в історично-культурно-генетичному аспекті. Леґенда про апостола Андрія Первозванного на Київських горах — це немов апостольська харизма символічного призначення Русі-України найвищим підметом історії, Провидінням до християнсько-культурного післанництва на Сході Европи, що вона виконувала навіть ще тоді, коли затрачувала престиж своєї великодержавної гідности та ставала поступово політичною добиччю у хижих руках напівварварської півночі. Бо визначні люди з України їхали на північ і там во ім'я утопічної концепції універсалізму східньоевропейського православ'я віддавали свої інтелектуальні сили й таланти для цивілізування північного варваризму, політично-державне життя якої зростало й закріплювалося коштом русько-українського півдня.

Згадане східньоевропейське православ'я, розбудовуване у великій мірі українськими силами на Півночі, ставало поступово одним із основних чинників закріпощування України та грабування її національно-духових вартостей шляхом узурпування собі історично-культурно-традиційних досягнень старої Русі-України з княжої доби. Такими шляхами йшов російський імперіялізм, рафіновано маскований універсалізмом східньоевропейського православ'я. І навіть сьогодні, в умовах жахливої і мілітарно-атеїстичної, російсько-підсовєтської дійсности згадане „східньоевропейське" православ'я із московським патріярхом у проводі стисло співпрацює з червоним Кремлем, між іншим і на полі поневолювання України. Як бачимо, історія повторяється, міняються лише декорації на світовій сцені історичних подій, явищ і фактів. Сьогодні російсько-совєтський імперіялізм маскується рафіновано універсалізмом світового комунізму. А все ж таки навіть нині в умовах „модерних" способів поневолювання духовно-психокультурне обличчя поневоленої України з її таїнственним відблиском давнього духовно-культурного післанництва на сході Европи виразно відрізняється від психо-культурного профілю зббольшевизованої фіно-російської півночі.

Найвищі чинники російського православ'я із патріярхатом на чолі як передреволюційної Росії, так і сучасної російсько-совєтської рабовласничої імперії (де патріярх і його підвладні є власністю й підголосками партії й уряду!) могли й можуть дальше висувати свої претенсії до моральних вартостей, пов'язаних зі знаменною історичною датою — 988 року, але історична правда є проти них, бо етно-географічним тлом тієї події, тисячорічний ювілей якої відзначатимемо за кілька років, є Київська земля над Дніпром зі своїм суспільством, а не етнографічно російська територія, яка була тоді лише північною колонією великодержави над Дніпром. Узурпування престижево-моральних користей з ювілейної дати 988-1988 — це черговий доказ нахабно-рафінованої політики Москви (байдуже якої — білої, червоної, чи помаранчевої!) у відношенні до України. Основним для української сторони є не дати собі вибити з рук арґументаційних козирів, що промовляють за виключним історичним леґітимізмом тієї ж української сторони в аспекті морального й фактичного права до відзначування тисячоріччя 988-1982 років офіційного християнства в Русі-Україні. Тому перед українською національною спільнотою, українськими Церквами й світом вільної української науки лежить особливе й почесне завдання якраз тепер перед ювілеєм. Представники нашої публіцистики мають також вдячне поле до праці.

На сторінках української преси появляються статті, присвячені згаданому тисячорічному ювілеєві, справа актуалізується й набирає ділового розмаху в публіцистичному, а дальше науковому й вкінці загальнокультурно-громадському світі. У зв'язку з цим насуваються деякі думки й рефлексії, якими, головно важливішими, хочемо поділитися як з працівниками пера, так і зі ширшими колами нашої вільної громади в діяспорі. В згаданих статтях на сторінках нашої преси порушувано між іншим організаційно-технічні питання, пов'язані з ювілеєм та присвячувано увагу питанню, що важливіше — ювілей 1000-ліття офіційного християнства в Русі-Україні, чи суґерований червоною Москвою й її „українськими" підголосками ювілей виникнення Києва, найправдоподібніше в цілі відвернення уваги нашої національної спільноти, а особливо вільної української громади в діяспорі, від великої ваги тисячорічного ювілею християнства в Русі-Україні. Бож цей ювілей свідчить перед світом, що русько-український нарід находиться уже тисячу років у сім'ї об'єднаних авреолею християнської цивілізації европейських народів. Усе ж таки, на марґінесі сказавши, згадані оба ювілеї не колідують зі собою. Культурне й політично виспроблене суспільство може відзначити оба ювілеї при узгляднені ієрархічного порядку їхньої важливости, іґноруючи при тому хитро-рафіновані суґестії совєтських пропаґандистів та інтриґантів.

(Продовження буде)

НА МИСТЕЦЬКІ ТЕМИ

Виставка П. Янчишина

Із радістю слідкуємо за появою молодих талантів, вони ж бо запевняють, свобідний і багатий ріст українського мистецтва. Молоді малярі солідно підготовані — завершенням фахових студій, дають безперервно доказ живучости і пружности творчих стремлінь, що разом із працями старшого покоління, відкриває шлях нашому мистецтву стати з гідністю поруч мистецької творчости інших народів.

Новою появою на мистецькому обрії є Петро Янчишин. Його перша виставка в ґалерії ЕКО в Дітройті виявила його оригінальний і свіжий підхід у схопленні сюжету. Найбільше характеристичні риси його стилю — це дисципліна і прецизність, що досягає рівня комп'ютера. Нема, однак, в нього одностайности в представленні цього самого сюжету. Небозвід у нього — це іноді одна барва без тіньовання і перспективи, а інколи клуби хмар накинені з легкістю подуву весняного вітру, що своїми ніжними кольорами нагадують клясиків китайського мистецтва. На першому пляні сильне, виразне дерево. За ним цілий ряд накреслень цього самого дерева, щораз менших і менш виразних. Така картина навіває філософічне зачудовання. Якщо ми, віддалюючись, бачимо дерево щораз меншим, а знаємо що воно в дійсності залишається таким самим, то тоді що ми властиво бачили — дерево чи тільки його образ? Його зорове враження з обсервації дерева мистець проаналізував і дав картину насичену певною думкою.

Вибираючи скомплікований техніку шовкодруку, П. Янчишин подає деякі сюжети в різних барвах. Що вдаряє в очі — це наголошення структури сюжету. У нього півабстракти, абстракти і реальні, хоча, розуміється, стилізовані картини. Його дерево — це прямокутний стрижень, його корона — це колесо, листя і овочі стилізовані, нереальні, однак, які живі й зрозумілі. Абстракти — це видовжені прямокутники одного кольору, віддані з лінійною точністю, що перекликуються з такими самими формами іншого кольору по другій стороні образа. Це гра і співдія барв, що, криючи в собі певні естетичні й психічні властивості, спонукують в нас естетичний відгомін.

Ця оригінальна виставка, що тривала від 17-го до 30-го вересня ц. р. дає нам сподівання очікувати гарних успіхів цього маляра в майбутньому.

Володимир Баран

Володимир Жила

СІЯЧ ДОБРОГО, ВІЧНОГО

(До 70-річчя з дня народження Владики Івана Прашка)

Радісна вістка облетіла світ, що Папа Іван Павло II підвищив Апостольський Екзархат для українців католиків в Австралії до рівня Епархії і першим епархом-ординарієм нової Епархії Свв. Петра й Павла, з осідком у Мельбурні, іменував дотеперішнього апостольського екзарха Владику Івана Прашка.

Іван Прашко, син Василя (з села Добровод, повіт Збараж) і Марії Кінах (з Тернопільської вулиці, Збараж), народився 1-го травня 1912 року. Через свою матір він споріднений з о. Дамаскином Поповичем, ЧСВВ і о. Глібом Кінахом, ЧСВВ. Народну й середню освіту закінчив у своєму родинному місті. Як гімназист, а відтак студент богословії, брав живу участь у громадській роботі. 1934 року почав богословські студії в Українській Богословській Академії у Львові. 1937 року Митрополит Андрей Шептицький вислав його до Риму, де в роках 1937-1939 закінчив богословські студії в Урбаніянському університеті. 1939 року отримав священичі свячення.

Із вибухом Другої світової війни залишився в Італії на чотирилітні студії в Понтифікальному орієнтальному інституті. Тут отримав маґістерський ступінь за працю про Кирило-Методіївські актуальні проблеми (лежить у рукописі) і в 1944 році-докторат в історичній секції за працю про Українсько-Білоруську Католицьку Церкву в часі необсадженої митрополії 1655-1665 („De Ecclesia Ruthena Catholica Sede Metropolitana Vacante 1655-1665").

У 1944-1955 роках о. д-р І. Прашко працював в Українському Допомоговому Комітеті в Італії під проводом Архиєпископа Івана Бучка й був опікуном і священиком для полонених Першої Української Дивізії „Галичина" та українських скитальців у Італії.

У 1950 році Архиєпископ І. Бучко вислав о. І. Прашка на душпастирську працю до Австралії, де він протягом вісьмох років виконував священичі обов'язки серед українських вірних у Мельбурні, Вікторії і Тасманії. За ці роки заснував багато церковних громад, причинився до будови одинадцяти церков, зорганізував українські суботні школи та цілий ряд церковно-громадських товариств.

У травні 1958 року Папа Пій XII назначив його Апостольським Екзархом для українців в Австралії, Новій Зеляндії та Океанії. Єпископську хіротонію довершили в Мельборні 19-го жовтня 1958 року Митрополит Максим Германюк, Архиєпископ Іван Бучко та єпископ Ізидор Борецький

Молодий здібний Владика, окрилений найкращими надіями та бажаннями, не зважаючи на недостатню кількість священиків, приступив до виконання своїх важких єпископських обов'язків: канонічні візитації, відвідини вірних, розсіяних по всій Австралії та Новій Зеляндії (разом понад 25,000), будова церков, парафіяльних домів та участь у громадському житті. Вся праця Владики Прашка пройнята вірою у світле майбутнє свого народу, в силу правди слова та в особливості нашого сучасного етапу — виробити серед розсіяних українців уміння об'єктивно оцінювати життєві явища, мати повагу до того, що зроблено та бути завжди здатним на подвиг.

Владика Прашко брав участь у чотирьох сесіях Другого Ватиканського Собору.

З часу приїзду Блаженнішого Патріярха Йосифа Владика Прашко разом з іншими українськими католицькими єпископами бере активну участь у праці над організацією нашої Церкви та патріяршим її оформленням. У лютому 1973 року Українська Католицька Церква під проводом Блаженнішого Патріярха Йосифа взяла участь в Міжнародному Євхаристійному Конґресі в Мельбурні. Це була найактивніша й найуспішніша українська участь, яку ми будь-коли продемонстрували на Євхаристійних конґресах.

Владиці Прашкові доводиться часто писати пастирські послання на різні теми, що, крім релігійних, заторкують народні та громадські справи. Досі він написав близько сорок таких послань та багато статтів до журналів і часописів. До збірника „Українці в Австралії" що вийшов у 1966 році, Владика написав простору статтю „Українська Католицька Церква в Австралії і Новій Зеляндії" (66 сторінок). Він є також автором статті „Церковне й релігійне життя в Збаражчині" (59 сторінок), що появилася в збірнику „Збаражчина" (1980). Від 1965 року Владика Прашко є дійсним членом НТШ, історично-філософічної секції, а також членом Українського Історичного Товариства.

Говорячи про успішну й багатогранну діяльність Владики І. Прашка, треба

(Закінчення на стор. 4)

400-річчя Григоріянського календаря

П'ятниця, 15-го жовтня 1982 року — це особлива дата, в цей день минуло 400 років від дати прийняття Григоріянського календаря Католицькою Церквою. Ця дата означає перше завершення і другий початок 400-річного циклу, в якому кожна дата припадатиме в той самий день, як це було точно 400 років тому: календар 1584 року відповідатиме календареві 1984 року; календарі 1981 року будуть добрими для 2381 року і т. п. Якщо ви маєте випадково календар 1582 року, ви можете вживати його для цього року, а, якщо у вас на стіні висить календар 1583 року, не здіймайте його, він буде добрий з 1-го січня 1983 року.

Григоріянський календар, вирахуваний астрономом доби Відродження Христофором Клявіусом, називається Григоріянським тому, що був запроваджений Папою Григорієм XIII.

Кожний соняшний, тобто астрономічний, правдивий рік різниться від календарного на певний проміжок часу. Щоб наздогнати втрачений час від утворення календаря Юлієм Цезарем, тобто Юліянського календаря, що становило до 5-го жовтня 1582 року 10 днів, Папа Григорій XIII постановив декретом, щоб день 5-го жовтня 1582 року був днем 15-го жовтня 1582 року. Таким чином, додаючи кожні 400 років по одному дні до існуючого традиційного тепер способу літочислення, Григоріянський календар вносить поправку в ту різницю, яка існує між астрономічним і календарним обліком часу. Юліянський календар, якого притримується ще Православна Церква, такої поправки не зробив у 1582 році і далі не робить. Як відомо, багато українських католицьких парафій у вільному світі дотримуються Григоріянського календаря, як це було колись і є сьогодні в Західній Україні.

Григоріянський календар натрапляв на опір не тільки з боку Православної Церкви, інші не-католицькі країни також ставили довше або коротше опір його впровадженню. Наприклад, в Англії він був запроваджений щойно в 1751 році, а в Росії був прийнятий тільки після революції 1917 року.

Існує цілий ряд країн, де в силі їх власний традиційний календар, де літочислення ведеться від якихось визначних дат у їхній історії, а не від дати народження Христа. Такими, наприклад, є мусулманські країни, Китай, В'єтнам та інші.

Минулого місяця у Ватикані відбувся семінар про григоріянську реформу, що, згідно зі словами астронома при Ватиканській обсерваторії, о. Мартина МекКарті, означало перше формальне зацікавлення практичною астрономією з боку Папи.

Ярослав Татомир

ДІЇ УПА НА ЗАКЕРЗОННІ У РОКАХ 1944-1947

VII

Виселення українців на „зємє одзискане"

Про акцію виселення українців на терени західньої Польщі, автори пишуть небагато і загальниково. На „зємє одзискане" переселено 95, 846 українців із воєвідства Ряшівського і 44,728 українців з воєвідства Люблинського; разом 140,574 особи.

Транспорти з виселеними українцями почали приїздити на „зємє одзискане" від 4-го травня 1947 року. До Щецінського воєвідства перевезено 11,100 родин, до Ольштинського воєвідства 13,300 родин. Крім цього переселено українців до Ґданського воєвідства (не подано скільки) і меншу кількість родин до Вроцлавського і Бялостоцького воєвідств.

Уяву про стан населення на Закерзонні напередодні виселення, дає звіт команданта „Вісли", ген. Моссора, що він його писав 21-го квітня 1947-го року:

1)Терен на південний схід від Балигороду, в загальному, рідко заселений, більшість сіл — спалена.

2) Досить густо заселені такі райони: прикордонний пояс між Дуклею і Єсліками на південь від Кросна і цілий терен довкола Сяну на південний захід від Перемишля. Населення обох цих районів у великій більшості — українське, дуже „вроґо наставйоне".

3) Між тими районами відносно найвищий відсоток польського населення, „о вонтплівей єднак льояльносці".

4) Пояс терену між лісистими районами Перемишля і Любачева (на південний схід від Ярослава) в більшості замешкують поляки, і в основі він — вільний від банд.

5). Населення району Любачева —мішане і там праця над викриттям банд буде легша.

Кордон із Совєтським Союзом тісно замкнений, але з Чехо-Словаччиною ні..."

Цікавим і багатомовним є ствердження ген. Моссора, що польське населення у районі довкола Сяну і Дуклі було „о вонтплівей льояльносці". Чи це не доказ доброго, розумного, гуманного, шляхетного відношення УПА до місцевого польського населення?

Автори говорять, що однією з причин „виїмкової витривалости українського підпілля", були надто гострі методи поступування органів публічної безпеки і військових відділів, що відбирало польській владі частину „евентуальних союзників". Вони теж згадують про великі матеріяльні трудноші, з якими велика більшість українських переселенців зустрічалася на „зємях одзисканих", але автори не згадують про скрайній шовінізм, шикани, а то і брутальне переслідування, що їх велика більшість українських родин стрічала на „зємях одзисканих" від місцевої влади і місцевого польського населення.

Українські і польські втрати

Автори оцінюють українські втрати, за час від липня 1944 року по березень 1947 року на приблизно 4,000 осіб. З цього втрати УПА мали виносити біля 1,500 осіб решта — це члени ОУН та цивільне населення.

Під час операції „Вісла", було, — кажуть автори, — 1,509 убитих або полонених членів УПА та 2,781 „активних членів ОУН" замкнено у концентраційних таборах.

Польські втрати автори подають більше детально: Польські військові частини втратили 997 убитих. Найбільші втрати мала 9-та дивізія — 207 осіб. Після цього слідують: військо охорони кордону — 196 осіб, 8-ма дивізія — 169 осіб, 3-тя дивізія — 135 осіб, військо „внутрішньої безпеки" — 72 особи і т. д.

Польські військові з'єднання у 1945 році мали вбитих 187 осіб, у 1946 році — 586 осіб, а в 1947 році — 224 особи, з цього 186 убитих під час операції „Вісла".

У тому теж часі згинули 603 міліціянти і урядовці, з цього 404 міліціянти і 199 війтів, солтисів, лісничих і т. п.

Із цивільного польського населення згинуло — 599 осіб.

Автори не подають окремих цифр, що відносяться до жертв із-поміж українського цивільного населення, із виїмком українських селян замордованих „реакційними" польськими бандами. Та аналізуючи вище подані цифри, можна з великою правдоподібністю прийняти, що із вище поданих 4,000 убитих, що з них 1,500 мали бути членами УПА, а 2,500 членами ОУН і цивільними людьми, щонайменше 1,500 жертв було із-поміж цивільного населення. Додаймо до цього деяку кількість українців із-посеред цивільного населення, що їх вбито під час операції „Вісла" та приймім помірковану цифру 300 осіб. Додаймо до цього щонайменше 800 українців замордованих польськими „реакційними бандами", і отримаємо цифру українських жертв із-поміж цивільного населення — щонайменше 2,600 осіб а, правдоподібно, багато більше.

Порівняймо цю цифру із цифрою 599 жертв із-поміж польського цивільного населення. Що нам говорить це відношення кількости жертв із-посеред українського і польського населення? Воно свідчить, що УПА в порівнянні з польською стороною була менше брутальна у відношенні до цивільного населення, більше гуманна, більше цивілізована, що УПА боролася з військом, міліцією, польським КҐБ, прикордонним військом і т. п., а тільки виїмково (у відплату за напади на українські села) переводила акції проти цивільного населення.

Політично-пропаґандивна діяльність

Автори кажуть, що ОУН—УПА Закерзоння старалася осягнути такі дві цілі: піднести до максимального рівня протибольшевицькі настрої у польському суспільстві і пробити шлях ідеї українсько-польського порозуміння на протибольшевицькій плятформі.

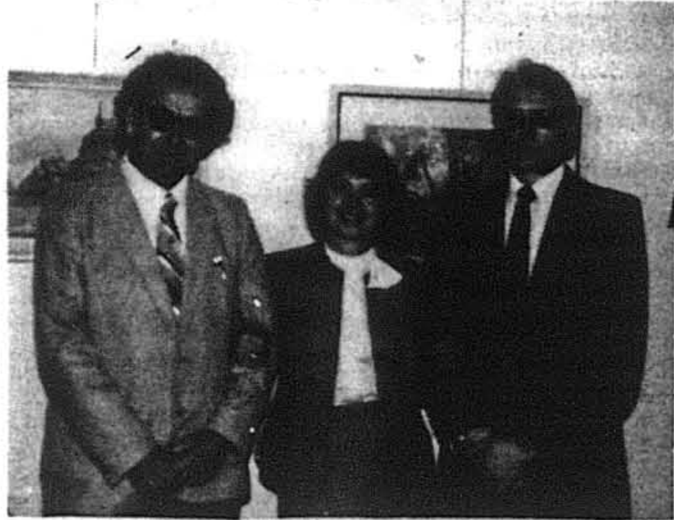
ОУН—УПА розвивали тези своєї політики, — кажуть автори, — у брошурах, відозвах, летючках і дорогою усної пропаґанди. Відозви і летючки, спрямовані до поляків, закликали їх до співпраці і до спільної боротьби.

У 1945 році поширено інструкцію головного проводу ОУН-УПА у справі відношення до польського населення.

(Продовження буде)

ДОРОГІ ЗЕМЛЯКИ-СОЮЗОВЦІ! УКРАЇНСЬКИЙ НАРОДНИЙ СОЮЗ РОЗПОЧИНАЄ ОРГАНІЗАЦІЙНУ ОСІННЮ КАМПАНІЮ, ЗАВДАННЯМ ЯКОЇ Є ПРИДБАТИ ДО КІНЦЯ РОКУ 1,000 НОВИХ ЧЛЕНІВ. ТІЛЬКИ СПІЛЬНОЮ ТА ПОСТІЙНОЮ І НАПОЛЕГЛИВОЮ ОРГАНІЗАЦІЙНОЮ ПРАЦЕЮ МОЖЕМО ВИКОНАТИ ЦЮ БЛАГОРОДНУ МІСІЮ ДЛЯ ДОБРА НАШИХ РОДИН, НАШОЇ ГРОМАДИ І НАШОГО НАРОДУ!

Виставка творів В. Мазепи в Українському Музеї в Саскатуні

На виставці мистця В.Мазепи стоять (зліва): О.Заставний, С.Скрипник і д-р Ціпівник.

З ініціятиви Софії Скрипник з Едмонтону, від 26-го вересня до 28-го жовтня ц.р., відбувається виставка українського мистця з Монтреалю Володимира Мазепи. Офіційне відкриття відбулося у неділю, 26-го вересня, в Українському Музеї у Саскатуні, Канада, при великій участі любителів мистецтва. Промову про мистця англійською мовою виголосив д-р Ціпівник, голова Провінційної управи КУК на Саскачеван. Українською мовоюф говорив член дирекції музею Орест Заставний, який познайомив присутніх з біографією і творчим шляхом мистця.

Мабуть, це перший раз в історії цього прекрасного міста Саскачевану, — сказав доповідач, — любителі і шанувальники українського мистецтва мають нагоду оглянути, а колекціонери мають нагоду придбати для своїх колекцій твори одного із знаних українських мистців Володимира Мазепи. Скажемо коротенько про цього мистця.

Народився Володимир Мазепа в Україні і короткий час студіював мистецтво у таких визначних художнимайстрів як проф. Олекса Новаківський та Осип Курилас. Виїхавши з України, закінчив мистецькі студії в Німеччині, а тепер є учителем мистецтва в одній із католицьких шкіл в Монтреалі. В.Мазепа — це один із українських мистців, твори якого визначаються своїм стилем реалізму. Він, як мистець, пробував різні форми, які до певної міри були враженням і захопленням красою художнього творення української тематики. Між іншим, він пробував до якогось часу і модерний стиль, що на початку XX століття виник був у Франції і поширився в інші країни мистецького світу, але залишив цей радикальний „Пікасівський" запал кубізму і вернувся до краси мистецького реалістичного живопису, створюючи свій настрій і захоплення пейзажним розумінням краси природи та життя, яке оточує нас в щоденному колі реалістичного існування.

Поворот до реалізму В. Мазепа завдячує своїй праці учителя мистецтва, яке мусить в більш зрозумілій формі представити молодому поколінню правдивий образ життя, яке і є надхненням і розбуджуванням почуття мистецької свідомости. Володимир Мазепа є також і портретистом, він намалював ряд портретів світських визначних людей.

Стиль його праці також виявлений в традиційному візантійському аспекті, він створив фрескові живописи в церквах свв. Петра і Павла в Ню Йорку та св. Иосифа в Лоренц, Массачуссетс. Він виконав також і кілька іконостасів та інших речей церковного мистецтва. Його багатогранна праця, як бачимо, виявлена в різних формах мистецької творчости. В своїх творах В.Мазепа старається представити своє надхнення і почуття, що й цілком поєднане з природними нюансами власної реалістичної творчости. Сьогоднішня виставка в Українському Музеї є зразком якостей тих всіх прикмет мистецького реалізму, які він вклав на полотно.

З відвідин у Люрді

Отець Б.Прийма з групою паломників

Ідучи до Европи влітку, ми вирішилище раз вступити по дорозі до Люрду, тим більше, що ми умовилися вже раніше з о. Василем Приймою, що відвідаємо наш „Почаїв" та подивимося на українську церкву в Люрді. Церква зізовні вже готова, стоїть на невисокому узгір'ї, а тільки всередині ще не викінчена. Коли під'їжджаємо до Люрду, вже здалека сяють золоті куполі нашої невеличкої церкви, яка манить своєю красою подивитися на неї.

І багато туристів-паломників, що з'їжджаються з цілого світу в те велике паломниче релігійне місце хоч-нехоч мусять звернути увагу на українську церкву. Ініціятором і ентузіястом побудови української церкви в Люрді був о. В.Прийма, який доказав, що українська церква мусить стояти і прикрашувати знаний на цілий світ Люрд.

Ми приїхали скорше до Люрду, кілька тижнів перед посвяченням, і заїхали до нашого „Почаєва", де стрінулись з о. Приймою, з симпатичною Сестрою Ізидорою з Канади і Сестрами з Югославії, які там працюють. В той час приїхала мала група українців з Бельгії, вдова по священикові з донькою із Торонто і один добродій з далекої Австралії. Приємно було нам познайомитися при спільному обіді в гостинному домі „Почаєві". В каплиці о. Прийма відправив Службу Божу, і після обіду поїхали ми всі до Люрду.

Наші „бельгійці" зробили велику несподіванку, купивши велику грубу свічку (2 м. вдовжину), прибрану синьо-жовтою стрічкою з написом Україна, яку о. Прийма посвятив. Поставили її біля печери св. Бернадетти серед всіх інших свічок, які запалюють кожного дня і вони горять до кінця. В Люрді о. Прийма відправив в українській каплиці Службу Божу і перед вечером повернулися ми до Почаєва.

О. Прийма розказав, скільки труду і праці було при будові церкви, а головно тепер при її викінченні і будинку побіч, бо тепер у Франції робітники не дуже радо працюють. Треба згадати, що українські робітники, а є їх кілька з Франції і Югославії, помагають без винагороди викінчити церкву. Брак фондів не дозволяє закінчити церкву зсередині. Тому о. В. Прийма покладає надію на фінансову допомогу українців в Америці й Канаді.

Євген Тютько

На свіжу могилу св.п. Андрія Кушніра

У дні 14-го липня ц.р., немов блискавка з ясного неба, болюча вістка облетіла Вайн Ленд, Н. Дж., і околицю, що того дня відійшов у вічність, туди, де нема ні горя, ні печалі, муж, приятель, громадський діяч св.п. Андрій Кушнір. Ніхто не хотів повірити, що Андрія вже нема між живими. Таж він ще два тижні тому їздив до праці аж до Вест Честеру біля Філядельфії, не знаючи про те, що капосна бациля підточувала тіло.

Андрій Кушнір народився 8-го грудня 1914 року в селі Плотича на Тернопільщині. Закінчивши середню освіту, він посвятився кооперації і був одним із наймолодших між трьома абсольвентами високої торговельної школи у Львові — Кашубинський, Марковський, Кушнір — які у 1937 році в Варшаві зорганізували Центросоюзовий збут овочів і ярини з Галичини.

На долю А. Кушніра припало провадити такий відділ у Львові при „Райспоживспілці" в часі сумнозвісного „братського визволення" в 1939-1941 роках. На цьому пості застав його новий окупант України — ті, які йшли „дранг нах остен" і плянували перетворити Україну в німецьку колонію. По приході німців „Райспоживспілку" переорганізовано на Окружний Союз Кооператив у Львові, а Андрія Кушніра обрано директором заготовчого відділу. На тому пості він залишився аж до часу, коли треба було покидати рідну землю і їхати в незнане, в чужі сторони. Опинившись в Австрії, він попав на працю рубання лісів, а коли наближався фронт переїхав до Баварії, де працював фізично до закінчення війни. Відтак він побував в таборах Карсфельд і Берстесґаден в Німеччині, а потім прибув на вільну американську землю і дістався, як, як більшість наших скитальців, на фармерську працю в стейті Мериленд. Після двох років праці на фармі при допомозі друзів він переїхав до Філядельфії, де одержав працю при будові домів в Морресвіллі, Па. Проте він не був задоволений тією працею і мріяв про власну фарму. Цю мрію вдалося йому, нарешті, здійснити. Він купив фарму, але не мав щастя і треба було йти знову до праці.

Похоронні відправи за покійного відправлені в українській католицькій церкві в Мілвіллі, Н. Дж., і там же на церковному цвинтарі його похоронено.

Після похорону відбулася тризна при участі родини, друзів та знайомих. Прощальне слово сказав д-р Іван Куйдич, а також промовляли інж. Лев Яцкевич, Ніна Куйдич й Олесь Цапар. В імені 347-го Відділу УНС, до якого покійний належав, прощальне слово сказала секретарка Відділу Дарія Цапар. Відтак дружина покійного Ірина зложила щиру подяку всім за поміч, співчуття, розраду, за квіти, за участь в похороні та пожертви на Богослужби.

Покійний Андрій Кушнір все своє життя був оптимістом, тому й не вірив, що заглядала йому в очі смерть, від якої ніхто не втече.

Дарія Цапар
секретарка 347 Відділу

100-річчя Апопки і 10-річчя поселення українців

У цьому році українська громада в українському селі в Апопці, Фльорида, спільно зі своїми співмешканцями і управою міста святкують 100-річчя цього міста та 10-річчя поселення перших українців у ньому.

Посадник міста Джан Ленд покликав до дії Координаційний комітет для підготови святкування цих ювілеїв. До Комітету ввійшли виключно представники української громади: Остап Забитко, голова Українського Об'єднання св. Володимира, Степан Ковальчук, секретар 380-го Відділу Українського Народного Союзу, і Розалія Ганд.

Наша громада започаткувала святкування ще 20-го і 21-го лютого ц.р. спільним обідом, концертом і виставкою народного мистецтва та коментарів з часописів, що появилися на протязі 10-річної праці нашої громади і окремих її представників як для загальноукраїнських справ, так і для освідомлення наших співмешканців про Україну. Висвітлено фільм про мистецтво писання писанок. На цій імпрезі був присутній посадник Джан Ленд з дружиною і всіми членами Міської управи, представники комерційної палати та різних організацій міста. Дж. Ленд, привітавши українських поселенців міста, побажав їм дальшого успішного розвитку.

(Саме в той час сталася і сумна подія — в той день відійшла від нас у вічність перша українська мешканка, співосновниця Українського села Розалія Ковальчук, дружина автора цього допису).

Святкування ювілеїв продовжуватимуться у суботу, 23-го жовтня ц.р. Заплянoвано великий фестиваль в парку Апопки, при Парк авеню і 1-ій вулиці. Українська громада бере активну участь у ньому. В год. 9-ій вранці почнеться парадний похід. Побажано б було, щоб усі українці нашого села прийшли в українських народних вбраннях та обов'язково долучилися до нашої групи. Наше жіноцтво приготовляється до показу українського мистецтва під час фестивалю. В год. 3-ій по обіді почнеться український концерт.

Міська управа запросила на це свято президента Реґена й інших провідних американських діячів.

Якщо українські артисти в цей час перебували б десь у наших околицях, то ми раді були б, щоб вони своєю участю допомогли нам звеличати українське ім'я. Зголошуватися слід у Розалії Ген — (305) 886-4644, або у Степана Ковальчука — (305) 886-3060

С.Ковальчук
голова Комітету

40-річчя УПА в Філядельфії

Для гідного відзначення славної річниці УПА у Філядельфії створився громадський комітет з представників організацій, який очолив Микола Бачара. Заходами цього комітету відбувся у суботу, 9-го жовтня концерт, присвячений 40-річчю виникнення Української Повстанської Армії. Майже двогодинну програму концерту виповнили запрошені з Торонто ансамблі торонтонського Осередку СУМ під керуванням мґра Василя Кардаша.

Свято відкрив голова комітету Микола Бачара коротким словом, і привітав присутніх на залі між чисельно зібраною публікою колишніх старшин, підстаршин і вояків всіх українських збройних формацій. Салют героїчній армії віддали представники комбатантських та молодечих організацій зі своїма прапорами, а сурмач Петро Бабій відсурмив „Останній салют".

Чоловічий хор „Прометей", жіночий хор „Діброва" та духова оркестра „Батурин" виконали твори українських композиторів з відповідним змістом.

„Прометей" почав концерт двома клясичними піснями: Стеценковим „Прометеєм" і „Закувала та сива зозуля" Ніщинського, в якій сольову партію співав Володимир Ігнатович. Потім слідували патріотичні пісні: „Зродились ми", „Ми зродились із крови народу", „Наш девіз" та „Клянемося" музика невідомих композиторів.

Жіночий хор „Діброва" проспівав кілька пісень сучасних композиторів України та повстанську пісню „Марш сіроманців". У мішаному хорі виступали солісти — Соня Сахно в пісні Гнатишина „Богородице Діво", в „Заповіті" М.Вербицького співав Іван Пирожак, а в „Україні", слова Марка Боєслава, тріо — Соня Сахно (відома з ролі Гуцулки Ксені в опері Барнича „Дівча з Маслосоюзу"), В.Шевель та Т. Рущак.

Оркестра „Батурин" заграла бравурно марш з ХУІІ ст. „Богдан Хмельницький", попурі народних пісень і вальс „Ескізи життя". Акомпаньювала хорам Надя Середа-Брехун зосереджено і чуло. Хори вражали свіжими, молодими і сильними голосами. Жіночий хор у пісні „З концтабору", сольо Віктора Шевеля, з почуттям віддав глибину трагічного змісту пісні. Оркестра, що трохи приглушувала хори і солістів, була б дуже на місці на великій площі. Вона найкраще випала в останньому марші на слова Марка Боєслава, композитора, на жаль, не подано в програмі. Присутні з приємністю прослухали дуже гарну промову молодого священика о.Романа Мірчука, який цитатами з поетів-послідовників упівців переконав присутніх, що тільки „абсурд", тобто віра в перемогу, може здійснити зрив народу. Між вокальними точками Петро Длябога, упіст, відчитав уривок з послання Патріярха Йосифа, а Микола Бачара прочитав привіт від голови проводу ОУН Ярослава Стецька.

Українську громаду привітав представник губернатора Пенсилванії Чарлз Наґілл, який виголосив слово на тему збройної боротьби УПА. Після виступу представника губернатора особистий привіт від губернатора відчитав сумівець Богдан Бачара.

Святкування 40-річчя УПА мало своєрідний характер, який відбігав від стереотипних святкувань історичних дат нашою громадою. Дякуючи торонтонським гостям за гарний концерт, голова Братства кол. вояків УПА Михайло Ковальчин, голова Осередку СУМ Юрій Наконечний та голова хору „Прометей" з Філядельфії мґр Ігор Кушнір піднесли їм квіти. Концерт розпочався точно в 6-ій год. точки слідували справно, без перерви, щоб і такою дисципліною та увагою звеличати славну подію.

Після концерту пані з ОЖ ООЧСУ угощали гостей з Торонто вечерею у залі „Тризуба", за що їм належиться щира подяка.

В неділю, 10-го жовтня ц.р., в Митрополичому соборі Непорочного Зачаття ПДМ, при Френклін вул., та в українській православній катедрі, при 5-ій вул. у Філядельфії, були відправлені Служби Божі в намірені українського народу і панахиди за впавших борців за волю України. Зорганізовану участь з прапорами в Богослуженнях взяли: СУМ, Пласт, УПА, І УД — УНА, ОУН та ООЧСУ.

На закінчення святкувань у суботу, 23-го жовтня ц.р., в залі УСО „Тризуб", о год. 6-ій заходом громадського комітету відбудеться панель з нагоди 40-річчя створення УПА з участю доповідачів з СУМ-у, Пласту, ОДУМ-у та ТУСМ-у

О.Керч

ПОВІДОМЛЕННЯ

Повідомляємо всіх осіб, що колись працювали в Західній Німеччині і потерпіли тілесні ушкодження від побиття, бомбардування або від нещасливого випадку, що вони тепер можуть звертатися до уряду Західньої Німеччини за відшкодуванням, якщо ушкодження на тілі виносило 25 відсотків. Недавно німецький уряд установив фонд відшкодування і для не-жидів, які потерпіли під час нацистського режиму. Подаємо адресу, куди звертатися з проханням. Аплікації повинні бути внесені перед 31-им грудня 1982 року до: Regierungspresident Cologne, Zeughausstrasse 4-8, 5000 Cologne 1, West Germany.

Микола Шпитко
Референт суспільної опіки „Самопомочі" в Ню Йорку

30-ліття парафії Покрови Пресв. Богородиці в Трою

Українська католицька парафія Покрови Пресв. Богородиці у Трою відзначила 26-го вересня ц.р. ювілей 30-ліття свого існування. Торжественну Службу Божу відправили о. архимандрит Віктор Поспішил (у заступстві Стемфордського Владики), о. митрат В.Андрушків, о. Л.Тимків, о. парох Б.Скасків й о. Т.Гуманицький. Отець архимандрит передав привіт і благословення від Блаженнішого Патріярха Йосифа І, висловив радість, що у прощі до Люрду з приводу присвячення української церкви взяли участь о. парох і деякі парафіяни, закликав до співпраці всіх парафіян для дальшого розвитку парафії. При кінці Служби Божої о. парох Б.Скасків згадав про трьох наших митрополитів, що відвідали Трой, про спочилих священиків і парафіян. Усім їм відспівано „Вічную пам'ять". Церква не могла вмістити всіх парафіян і гостей.

У 3-ій год. по полудні о. парох Б.Скасків відкрив ювілейний бенкет у залі Українського Дому, вітаючи всіх присутніх. О. Т.Гуманицький провів молитву та англійською мовою привітав о. пароха й парафіян з ювілеєм. Отець архимандрит поблагословив харчі. У вступному слові о. Б.Скасків пригадав, що 90 літ тому перший український католицький священик у ЗСА о. Іван Волянський відправив першу Службу Божу у Трою, започаткував Братство св. Миколая, що закупило церкву та заклало парафію в 1897 році, 85 років тому.

Першу Службу Божу в цій церкві відправив перший наш парох о. І.Заклинський, 5 вересня 1897 року. Минали роки, що принесли багато змін. У 1952 році відновлено парафію під назвою Покрови Пресв. Богородиці. Парафія закупила дім, перебудувала його на церкву і приходство. Парафіяни вложили багато праці та грошей у перебудову. Парафія була активною клітиною Української Католицької Помісної Церкви, вислала біля 5,000 дол. на дар любови для Патріярха і на потреби УКПЦ.

Вже тільки шість літ до великих роковин 1,000-ліття хрищення Руси-України; наша парафія повинна приготовитися до них якнайкраще.

Відтак церковний хор під проводом Д.Хорвата проспівав лемківську молитву „Коли в ясну, спокійну тиху ніч", що залишила тривалі враження. Голова ювілейного комітету інж. Р.Гарасимяк привітав священиків, зокрема о. пароха й паніматку, подякувавши їм за жертвенну працю, всіх гостей з Амстердаму, Вотервліту, Коговзу й Гадсону, парафіян і молодь. Юнак Володимир Єдинак рецитував поему „Молитва української дитини".

Під час обіду, що його приготовив Михайло Демчар, інж. Р.Гарасимяк представив гостей за головним столом і делегатів від 23-ох наших товариств з цілої округи. Отець В.Поспішил у своєму глибокообдуманому слові з'ясував недолю нашої Церкви, що має своїх вірних, розсіяних по цілому світі, пригадав велику працю великого Митрополита Андрея Шептицького, Блаженнішого Патріярха Йосифа, що так багато заслужилися для нашої Церкви й народу. Похвалив працьовитих тройських парафіян, що дістали доброго пароха, активну паніматку, всю парафію, що так дружно співпрацює. Потім по-англійськи розказав про недолю УКПЦ, її історичну ролю і структуру.

Дві молоді пари—Даня Шурпік, Яся Хомич, Володимир і Данило Єдинаки відтанцювали гарно „Гопака" у супроводі на акордеоні Наді Семчук.

Перший парох тройської парафії в 1952-54 роках о. Лев Тимків розказав з гумором про свої два роки на парафії у Трою. З помітніших подій була місія з „живою вервицею", що ними зацікавилися американські священики й вірні. Вкінці промовець висловив побажання, щоб спільно відбути 50-ліття парафії.

Молоденька Яся Хомич продеклямувала поему „Далекій Україні".

Парох української православної парафії св. Миколая у Трою о. В.Пашко закликав зберігати чисту українську віру, пам'ятати про наш святий Київ, бо всі ми діти одного Бога. Інж. М.Герець вітав від Пласту й Гуртка Любителів Мистецтва; І.Дурбак від Об'єднання колишніх вояків українських армій; директор Школи Українознавства у Вотервліті В.Літинський ствердив, що найбільше дітей у цій школі є з Трою. Голова Сестрицтва Покрови Пресв. Богородиці, Франка Барна, вітаючи з ювілеєм зложила дар любови для парафії 500 дол. Вкінці вітав від УККА голова В.Боднар.

Чотири дівчини—Д.Гарасимяк, Х. і С. Коновальчуки та С. Коцур гарно відтанцювали „Метелицю" при супроводі на акордеоні Н. Семчук. Мирон Жеребинський виголосив поему Зої Когут „Отче наш".

Потім інж. Р.Гарасимяк прочитав привіти від о. д-ра Б.Волошина, від 20 наших організацій. Дар любови зложили по 50 дол.: Окружний Комітет Відділів УККА і Відділ УККА Трой; по 30 дол. у Вотервліті: Відділ УККА, Католицькі Дочки Марії, Український Клюб, Жіноча Організація Українського Клюбу, Братство св. Миколая; ООЧСУ і ОЧСУ, Амстердам; по 25 дол.—Братство свв. Петра й Павла, Коговз, Відділ „Провидіння" Коговз, Відділ СУА Вотервліт, Відділ СУА Трой, Відділ УККА Амстердам, Відділ „Провидіння" Трой. Разом—460 дол., а із Сестрицтвом,Трой—960 дол. Дивізійник Я. Дулич з Амстердаму привітав о. Б. Скаскова, свого побратима по зброї. Отець парох подякував о. архимандритові, священикам, гостям й усім, що причинилися до підготови й переведення бенкету. Усім їм відспівано многоліття. Вкінці о. крилошанин Б. Смик з Ютики закликав молитися за всіх тих, що далеко від нас, за наших мучеників за Христову віру, за Патріярха Йосифа та за український нарід. Молитвою „Боже Великий" в 7-ій год. вечора закінчено бенкет у якому взяло участь 230 осіб.

В.Боднар приготовив деклямації, танці, був господарем залі Українського Дому. Фантова льотерея заходом Сестрицтва принесла біля 600 дол. доходу.

Ювілейний Комітет під проводом інж. Р. Гарасимяка й Сестрицтво під проводом Франки Барни вклали багато жертвенної праці. Годі перерахувати всіх тих, що причинилися до успіху ювілею парохії, всім їм належиться признання й подяка.

І. Д.

В справі Альманаха

З уваги на поважні кошти видання Альманаха та на велике підвищення поштових оплат, як теж, щоб заощадити зайвого труду та видатку тим, які досі Альманах повертали, інформуємо, що Альманах УНС на 1983 рік буде друкований в обмеженій кількості. Цей Альманах будемо висилати передплатникам, які вже зголосили нам бажання його отримати, та всім, що у найшвидшому часі його замовлять, висилаючи до Адміністрації „Свободи" свою точну адресу.

Ціна Альманаха залишається в сумі — 8 долярів.

Сіяч...

(Продовження зі стор. 2)

сказати, що вона є наслідком його правильного розуміння ролі в суспільстві та діяльного проявлення в релігійній та національній праці. Це наслідки патріотичного виховання, що наш Владика отримав удома, а згодом у школі, де виплекано в ньому любов до рідної землі, до її прекрасної природи, до багатої історії, літератури й культури. Збагачений цими надбаннями він відчуває себе сповненим сил і прагнень не лише на рідній землі, але й поза її межами — прикласти свої руки, застосувати свої знання та уміння до примноження матеріяльних і духовних благ для свого розсіяного у світі народу.

Установлення Папою Іваном Павлом II нової української католицької Епархії є найкращим відзначенням щасливого 70-річчя Владики Прашка. Цим рішенням римський престіл не тільки оцінив великі тридцятирічні зусилля Владики в ділянці організації Української Католицької Церкви, але також звеличив саму Церкву й її вірних, розпорошених у далекій Австралії.

Владика Прашко як сіяч доброго, вічного повністю заслужив собі це велике папське відзначення, бо він відвертий, щирий й точний у своєму поступуванні. Віддано й пристрасно виступає він за патріярхат, за чистоту нашого обряду, за бережливе ставлення до наших релігійних ідеалів, до наших святих релігійно-національних понять. Ці поняття, на його думку, це наша зброя і ми повинні вимовляти їх на весь голос, аби тільки голос той був щирим, аби слово то було виявом найзаповітніших почуттів, аби воно відповідало ділам нашим і йшло з уст того, хто щодня, дійсно, є у справах своїх справжнім християнином, патріотом, борцем, українцем. Саме до тієї єдности слова й діла, яка була законом життя Христа, яка має бути законом кожного з нас й закликає наш Владика. Він бачить у тому не сліпу віру, яка виховує не мислячу людину, а активну віру, що помітна в кожнім чіткім слові, пройнятім найсильнішим почуттям та тверезою мислю творити добро, ширити вірність Христовому знаменові, будувати кращий світ, вільний від фальшу, безідейности та безвартісного світогляду.

Вшановуючи нашого дорогого Владику, відзначаючи його заслуги перед українською Церквою і українським народом в розсіянні, ми від щирого серця бажаємо йому міцного здоров'я й багато-багато літ творчої праці на службу Богові й Україні.

Святкування...

(Закінчення зі стор. 1)

дій УПА, наприклад, присяга вояка УПА, універсал Української Головної Визвольної Ради із серпня 1944 року, посвідки для воїнів УПА, різні видання і широка документація ворога про дії УПА.

Особливо цінні були показані на виставці оригінальні відзначення: хрести, бойової заслуги різного ступеня і пропам'ятні відзнаки. Д-р М. Прокоп, який відкрив виставку у своєму поясненні зазначив, що на американському терені є два старшини УПА, що мали золотий хрест бойової заслуги, а це вже покійний Іван Хома і Лев Футала. Виставка показує також цілий ряд незвичайно цікавих знімок, які відповідно приготовив і побільшив відомий із свого фотографічного мистецтва Володимир Грицин. Мистецьке оформлення виставки виконали Любослав Гуцалюк і Богдан Титла, а організували її інж. Роман Рогожа та І. Дмитрик. У технічних працях допомагала Ніна Ільницька і у висліді співпраці усіх причасних до того, виставка є справді виїмкової вартости. Вона буде відкрита ще цілий тиждень до неділі 24-го жовтня ц.р. включно і, як інформував д-р М.Прокоп, її плянують відвідати гуртки пластової молоді, для яких живі докази тих історичних подій є особливого значення. Організатори плянують виставку повторити в інших містах ЗСА.

В найближчих днях члени Громадського комітету зайняті вповно підготовою великого концерту в суботу, 23-го жовтня, о год. 5:30 по полудні в залі Купер Юніон при 7-ій вулиці та 3-ій авеню в Ню Йорку з виступами відомого оперового співака Павла Плішки, фортепіяновим сольом Юліяни Осінчук та скрипковим Меланії Купчинської, хору „Прометей" з Філядельфії та рецитаціями Ляриси Кукрицької і Володимира Лисняка. Святочне слово виголосить мґр Роман Ільницький, а концерт відкриє голова Громадського комітету ред. В.Качмар.

Останнім етапом відзначувань 40-річчя УПА, інформували члени Громадського комітету, буде науковий симпозіюм в неділю, 7-го листопада ц.р., в приміщеннях Українського Інституту Америки. У симпозіюмі, що пічнеться о год. 3-ій по полудні заплановані чотири короткі доповіді і дискусійний панель.

Члени Громадського комітету підкреслили в часі своїх відвідин у Головній Канцелярії УНСоюзу, що в усіх етапах святкування 40-річчя УПА, які вони організують, ставиться наголос на їх загальногромадський характер, свободу слова і підкреслення значення УПА, як загально національного здвигу, без різниці переконань, а з наголошенням історичної тяглости дії.

У широкій виміні думок поміж членами Громадського комітету і членами Головного Уряду УНСоюзу порушено ряд питань зв'язаних із цією річницею постання УПА. Головний предсідник д-р І.Флис із щирою прихильністю прийняв представлені пляни, а та прихильність виявилась вже у віддані сторінки „Свободи" для публікації матеріялів із виставки. Суґеровано, що ці матеріяли, особливо знімки неоціненої вартости, повинні бути видані окремим альбомом з поясненням у двох мовах.

Плянується вже видання окремим збірником доповідей, які будуть виголошені в часі наукового симпозіюму.